

5) Har asylansøgeren et retskrav, der kan gennemføres ved domstolene, på, at en medlemsstat undersøger en overdragelse af ansvaret i henhold til artikel 3, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 og giver denne meddelelse om begrundelsen for afgørelsen?

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2.9.2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222, s. 3).

Sag anlagt den 22. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-678/11)

(2012/C 73/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49 TEF) og EØS-aftalens artikel 36, idet det har vedtaget og opretholdt bestemmelserne i artikel 46, litra c), i den konsoliderede tekst til lov om regulering af pensionsordninger og pensionsfonde, artikel 86 i kongeligt lovdekret nr. 6/2004 af 29. oktober om stadfæstelse af den konsoliderede tekst til lov om organiseringen og overvågningen af privatforsikringssektoren, artikel 10 i kongeligt lovdekret nr. 5/2004 om stadfæstelse af den konsoliderede tekst til lov om indkomstbeskatning af ikke-hjemmehørende personer og artikel 47 i lov nr. 58/2003 af 17. december om den almindelige beskatning, i henhold til hvilke bl.a. udenlandske pensionsfonde, som er etableret i andre medlemsstater, og som udbyder erhvervspensionsordninger i Spanien, samt forsikringselskaber, der driver virksomhed i Spanien efter reglerne om den frie udveksling af tjenesteydelser, har pligt til at udnævne en skatterepresentant, der er hjemmehørende i Spanien.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) De nævnte bestemmelser i den spanske skattelovgivning pålægger ikke-hjemmehørende skattepligtige en pligt til at udpege en skatterepresentant, der er hjemmehørende i Spanien. I praksis er denne pligt pålagt udenlandske pensionsfonde, som er etableret i andre medlemsstater, og som udbyder erhvervspensionsordninger i Spanien, samt forsikringselskaber, der driver virksomhed i Spanien efter reglerne om den frie udveksling af tjenesteydelser.

- 2) Kommissionen finder, at pligten til at udpege en i Spanien hjemmehørende skatterepresentant i de nævnte tilfælde udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, eftersom den medfører en yderligere byrde for de pågældende fysiske og juridiske personer, der er nødsaget til at gøre brug af en sådan repræsentants ydelser. Denne pligt udgør tillige en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser for personer og virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, og som ønsker at udbyde skatterepresentationsydelser til fysiske eller juridiske personer, der driver virksomhed i Spanien.
- 3) Den pågældende lovgivning er i strid med artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49 TEF) og EØS-aftalens artikel 36.

Appel iværksat den 27. december 2011 af Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. oktober 2011 i sag T-41/05, Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc., mod Europa-Kommissionen

(Sag C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alliance One International, Inc (tidligere Dimon, Inc.) (ved lawyers M. Odriozola og A. Vide)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 12. oktober 2001 i sag T-41/05 ophæves, for så vidt som den forkaster anbringenderne om et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 (¹), om manglende begrundelse og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forbindelse med den konstatering, at Alliance One International, Inc., tidligere Dimon, Inc., var solidarisk ansvarlig.
- Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag COMP/C.38.238/B.2 — Råtoak Spanien annulleres, i det omfang den vedrører appellanten, og den bøde, appellanten er blevet pålagt, nedsættes tilsvarende.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.